

KYRKJEBLAD

FOR

DAVIK

Nr. 97

Kjem ut
kvar måned

September 1938

Utgjevar og redaktor:
Prost Slaattelid
Davik

9. årg.

Jeg vet.

Jeg vet mig et bad i dåpens vand
som skaper et liv av døde,
og lyser Guds nåde over land
som lifligste morgenrøde.
Det virker den verdige Helligånd
som gir oss i dåpen møte.

Jeg vet mig et hellig nadverbord
hvor Herren er selv tilstede.
Der samler han sine her på jord
og tager iblandt dem sæde.
Der rekkes dem mat ved Herrens ord
så sjelen av fryd må kvede.

Jeg vet mig et hus med tårn mot sky
hvor sangen mot hoiden toner.
Der drages de inn fra bygd og by
ved ordet om vår forsoner.
Der bøier de kne ved korsets fot
hvem Gud med sin miskunn kroner.

Så skrider de dager frem til år,
til tidenes hverv er omme.
Det lyser alt hen mot evig vår,
da Herren igjen skal komme.
O måtte vi alle møtes der
hos Gud med hans frelste fromme.

Wilhelm Petterson.

Vi vet det.

Johs. 4, 27—42.

Vi har selv hørt, og vi vet nu at denne sannelig er verdens frelser. Disse bestemte og seiervisne ord danner avslutningen på dagens evangelium. De mennesker som det her fortelles om, var etter to dagers samvær og samtale med Jesus nådd frem til personlig overbevisning om at han var verdens Frelser og Herre. De hadde ingen stor kristelig innsikt og ingen langvarig kristelig erfaring. Men på grunnlag av et personlig møte visste de at Jesus var den som skulde frelse verden. En sann og levedyktig tro på Jesus Kristus har alltid en slik personlig og

urokkelig karakter. Vår tro er ikke basert på andre menneskers overtalelsesevne og autoritet, men på det ord Gud selv taler til oss i evangeliet. Den er derfor ikke en usikker viden eller sannsynlig antagelse, men fast og solid visshet.

Det er mange mennesker som er tilbøielige til å bygge sin tro på hvad andre sier, og som derfor ikke får den fullvisse overbevisning som de lengter etter. En kunnskapstro eller autoritetstro har sin berettigelse og betydning som begynnelsestrin. All kristelig opdragelse forutsetter at en slik autoritetstro har sin forbigående verdi. Men vi kan ikke bli stående ved en tro som bygger på hvad andre sier. På den måte kommer vi ikke frem til den urokkelige visshet som det tales om i dagens epistel i Hebreerbrevets II. kapitel. Hvis man slår sig til ro med hvad andre forsikrer, får man ikke den frimodighet og styrke som er nødvendig.

De samaritanere som vi hører om idag, trodde til å begynne med på grunn av det som den samaritanske kvinne fortalte. De hørte så merkelige ting om Jesus at de blev grepet av en viss forventningsfull interesse for hans person. Men senere lærte de å tro for Jesu egne ords skyld. Da gikk den anseelsefulle nysgjerrighet over til full visshet.

Den rette kristelige tro er ikke forankret i menneskers autoritet, men i Guds eget ord. Det er Gud som skaper tro ved sitt ord og sin Ånd. Troen kommer av forkynnelsen og forkynnelsen ved Kristi ord. Det er bare Gud som viser oss hvem Jesus Kristus virkelig er. Det er ingen annen enn Gud som gir oss en sikker og overbevist tro. Men når vi virkelig hører Guds tale, da blir det heller ikke plass for tvil eller usikkerhet. Da kan vi ikke appellere til nogen høiere instans. Hvis vi betrakter oss selv, kan det nok være grunn

til mismot. Et menneske kan være kommet til tro på Jesus Kristus uten å være blitt viss på at det selv har fått del i Guds nåde, og når vi ser fremover, kan vi nok alle ha grunn til å spørre om vi virkelig vil nå frem til opstandelsen fra de døde. Men vi vet at Gud har talt til oss i Jesus Kristus. Vi vet på hvem vi tror. Vi vet at Jesus Kristus er verdens Frelser.

Hvis vi har bøiet oss for Guds ord, vet vi også hvad Gud krever av vårt liv. Da er det sagt oss hvad vi skal gjøre. — Jesus sier at det er hans mat å gjøre Guds vilje, og vi skal se det som en livsbetingelse å leve etter Guds vilje, slik som den er åpenbart i Jesus Kristus. Det inneslutter også det arbeide for Guds rike som Jesus her taler om. Tror vi at Jesus er menneskeslektens frelse og håp, er det vår oppgave å bringe budskapet om ham frem til så mange mennesker som mulig. Troens lydighet må ytre sig i et villig og lydig arbeide for Guds rike.

R. Hauge.

Da Gud fant ham.

Kaptein Bendix Mortensen var født på Tromøen 1857. Like etter sin konfirmasjon gikk han tilsjøss med sin far, som førte barkskibet »Primus«. Han arbeidet sig hurtig op gjennom gradene, så han allerede i 25-årsalderen blev fører av et seilskib. Han var fra sin tidligste ungdom en søkende sjel. Men det som bragte ham frem til en bekjennende kristen, liksom det gav ham førerstilling, var en tildragelse i Kanada 1883. Han lå der som styrmann med seilskibet »Saranak«, kaptein Olsen, og lastet trelast. Etter flere dages storm vilde kapteinen iland efter posten. Styrmannen tilbød sig å gå, men kapteinen vilde helst selv, og gikk i båten med annenstyrmann og tre mann. Der gikk en svær sjøgang, og styrmannen så efter dem med kikkerten, engstelig for deres sikkerhet. Like ved land ser han båten kantre i dragsuget, skynder sig å få båt ut, men før han nådde frem, var kapteinen og to mann druknet. Med det samme han så båten kantre, var det som en stemme sa til ham: »Nu må du tre i kapteinens sted, nu må du holde andakt ombord.« Kaptein Olsen var nemlig en troende mann som alltid

hadde holdt gebet. Men Mortensen hadde hittil aldri tatt helt standpunkt. Han samlet folkene den aften som vanlig i kalytten. Han var jo nu fører. Og det var en gripende andaktsstund for ham og for alle ombord. Han førte »Saranak« til det forliste i den fryktelige orkan i Atlanteren 1894, hvori 27 norske seilskibe og 9 dampskibe gikk tilgrunne. Her fikk Mortensen erfare at Gud hører og hjelper i nøden. Orkanen kantret skibet. Dekksgutten druknet, men de andre kom sig op på skibssiden, hvor de surret sig til røstjernene. Efter en stund gikk riggen overbord, og skibet rettet sig litt. Men skibet lå med dekket mot sjøen, og det voldsomme hav hadde knust alle dekkshus og vilde også snart gjøre ende på dekket og dermed skibet. Kapteinen og tømmermannen lå ved siden av hinannen, og de bad begge høit at Gud vilde hjelpe. Og underet skjedde. Skibet svinget sig med dekket fra sjøen og rettet sig mere, så mannskapet kunde få fotfeste på dekket og komme under bakken som stod igjen. Der fant de tre gjess som vannet hadde skyllet inn, og med takk til Gud blev litt av dette rå kjøtt deres næring til livets ophold. Vann fantes ikke, og tørsten var fæl. Men Gud bønhørte. Regnbyger kom, og de samlet i klær og støvler. Omenn lidelsene var store, fikk de dog erfare Guds nåde og miskunnhet. Efter 10 dages ophold på vraket, blev de bjerget av et norsk seilskib.

Våre døde.

19. juli: Borgny Eikas, dotter til lærar Martin Eikas, Haus; f. 1938; kikkhoste.
 24. juli: Torleif Olsson Torheim; e. karmann; f. 1860 i Starheim; kreft.
 27. juli: Sofie Nilsdtr. Strand, kona til Sivert Strand; f. 1861 på Elde; brystsjukdom.
 4. august: Lars Hansson Reksnes; g. karmann; f. 1861; alderdom.

På Herren vonar eg. Jes. 8, 17.

Notisar.

Doypte: 10. juli Svein Magnor, f. 5. mai av f. Karl Matiasson Odegard, Berle, og k. Målfrid Larsdtr. (f. Førde). — 16. juli: Borgny Magna, f. 29. mai av f. Martin Jonsson Eikas, Haus, og k. Brita Andreasdtr. (f. Haus). — 24. juli Margit Johanne, f. 5. juni av f. Johan Kristiansson Daviknes og k. Borghild Johansdtr. (f.

tra som lokker, vakker sang, et festlig stevne eller lignende; men til en hverdagslig gudstjeneste, administrert av deres egen prest, kommer de sig sjelden avsted. Og kommer de, sitter de ofte trege og døde og hjelper ikke det ringeste til. Får de så litet ut av gudstjenesten, skylder de presten derfor og tenker ikke på egen skyld.

Og dog skulde de jo ikke gå i kirken bare for å høre på presten, men for selv å holde gudstjeneste. Det er til møte med sin Gud og hans menighet, kirkens klokker kaller sammen. Hver en kristen skal fra han kommer inn ad kirkedøren til han går ut igjen være i åndelig aktivitet. Han har sin plass å fylle og sin gjerning å gjøre derinne. Det beror på ham selv, hvad velsignelse han skal få og hvad velsignelse han skal være til derinne. Utbyttet av gudstjenesten er ikke avhengig av presten alene, men like meget av menigheten selv, den åndsmakt som er i dens sang, bønn og bekjennelse. Nådemidlene, ord og sakrament, er der jo alltid like virkekraftig, bare motageligheten er der.

Om Jesus står der: Han gikk hver sabbat etter sin faste sedvane op til synagogen for å be. Vi kan ikke tro, det var for den rabiners skyld, som foreleste loven og profetene, men det var for Herrens, for hans menighets og for sin egen skyld han gikk der. Og vi kan være visse på, det merkedes at han var tilstede. Han hadde det som en kjær sedvane, som en glad plikt, som en høitidsstund. La oss lære av ham og se til å ligne ham også i dette.

J. M. i »Kr. Ukeblad«.

Dikte av Claus Frimann.

10. Bondens Takkesang.

Tak være dig, min Sommerdal,
Og hver din Steen og Tue!
Naar gode Quæg ndløses skal
Al mørke Vinterstue,
Med grønne Arm du favner det
Og byder mangen herlig Ræt.
Tak være dig, min Sommerdal,
Og hver din Steen og Tue!

Tak være dig, min gode Skov
For hver en ædel Buske!
Om Hostedag da gaaer min Plov,
Naar jeg i dig kan ruske.
Igennem høie Vintersne
Saa dandser ned sit stolte Træ.
Tak være dig, min gode Skov
For hver en ædel Buske!

Tak være dig, min Bjerger-Vold!
Og din den høie Bakke!
Mod grumme Storm det bedste Skjold
Er din den stolte Nakke.
Du Sølvtaa, du min Bjelde-Geed,
Der plukker du dig trind og feed,
Tak være dig, min Bjerger-Vold,
Og din den høie Bakke!

Tak være dig, mit Agerland!
Og Eder, Mark og Enge!
Ved eders Hjælp til fremmed Mand
Jeg frygter ei at trænge.
Gud hjælpe den der om skal gaae,
Og Andres Døre banke paa!
Tak være dig, mit Agerland!
Og Eder, Mark og Enge!

Tak være dig, mit Elveløb,
Du snaksom, gode Grande!
Du skjænker mig for bedre Kjøb
Et større Maal i Kande,
End hiin den snaksom Skjænkevert,
Hvor Ugens Sved blev snart fortaert.
Tak være dig, mit Elveløb,
Du snaksom, gode Grande!

Tak være dig for alt, o Gud!
Alt er af dine Hænder;
Velsignelser du breder ud
Til alle Verdens Ender.
For Sommer, Vinter, Høst og Vaar,
For Huus og Hjem, for Fæe og Faar,
Tak være dig for alt, o Gud!
Alt er af dine Hænder.

Sogneprest Magelssen.

(Forts.).

Hør på din fader som avlet dig, og forakt ikke din moder når hun blir gammel. Engler leirer sig om det hus hvor alderdommen æres; djevler synger med fryd hvor det motsatte måtte være tilfelle.

Farvel menn og kvinner i livets kraftfulle alder; god lykke, freidig mot og rastløs kraft til å stride! I er midt i kampen. Men har jeg nogensinne vært i stand til å feste eders opmerksomhet ved ærens palme, ved liggende fe som hist oppe bevares for Jesu Kristi stridsmenn, og har jeg ved Guds bistand vakt bedre lengsler i eders hjerter enn etter det timelige, så gi mig velsignelsen med på veien! Her har I min: Gud give eder sin ånd og nåde, at I aldri må forglemme det evige som det timelige; en ærefull alderdom bli eders lodd, frem for alt sildig eller kanskje tidlig ærens evige krans. (Forts.).

Birkeland). — S. d. Bjarne Olav, f. 5. juni av f. Hans Andersson Endal og k. Elisa Berntsdtr. (f. Indredavik). — 31. juli Borgny Maria, f. 9. april av f. Alf Larsson Maurstad og k. Isalina Johansdtr. (f. Varpe). — S. d. Gunnar Josef, f. 23. mai av f. Hjalmar Gabrielsson Brobakke og k. Karoline Rasmusdtr. (f. Tytingvåg). — 21. april Harald Martin, f. 8. april av f. Emil Larsson Maurstad, og k. Marie Hansdtr. (f. Eikeset). — 7. august Oddvar Elias, f. 12. juni av f. Helfred Olsson Svoren og k. Jenny Danielsdtr. (f. Vemmelsvik).

Konfirmantar i år. Davik: Bjarne Paulsson Drageset, Birger Berntsen Indredavik, Dagmund Guttormsson Endal, Kari Johansdtr. Monsen, Karoline Hansdtr. Bruvoll, Alma Ivarsdtr. Dombestein, Aslaug Martinesdtr. Dombestein, Milda Andreasdtr. Indrebø, Bergljot Alfredsdtr. Sund, Jenny Hansdtr. Kolset. — Rugsund: Jon Bolversson Hennøy, Hilmar Haug, Lars Johansson Klubben, Ellef Ingvaldsson Bortne, Leif Kristensson Bortne, Lars Haraldsson Skår, Per Pedersson Olsbø, Erling Johansson Kvamme, Jon Einarsson Elde, Sigurd Reidulysson Eldevik, Margit Bergesdtr. Rise, Åsbjørg Alfredsdtr. Haugland, Ragnhild Rasmusdtr. Bortneskår, Aslaug Jonsdtr. Fløtre, Berta Steffensdtr. Lofnes, Aslaug Paulsdtr. Midtbø, Gunnvor Sakariasdtr. Dybedal, Bergljot Larsdtr. Solvang, Kjellaug Didriksdtr. Almanning, Katrine Jonasdtr. Lofnes. — Alfot: Andreas Olsson Torheim, Olav Karlsson Orheim, Jorunn Andersdtr. Bruland, Alvhiild Olaidtr. Nyvoll, Karolina Larsdtr. Torheim. — Totland: Audun Olavsson Haus, Torgstein Johansson Kjøllesdal, Anton Andersson Bjørkelo, Reidar Jakobsson Heggedal, Olav Pedersson Solibakke, Peder Albertsson Hamre, Per Pedersson Gilleshammer, Peder Kristiansson Kjøllesdal, Kårstein Jonasson Humborstad, Henrik Knutsson Aaland, Jens Andreasson Roset, Oddvin Alfredsson Humborstad, Sigurd Kristensson Kongshaug, Asbjørn Andersson Solheim, Reidar Rasmusson Sundal, Petra Albertsdtr. Solibakke, Herdis Kristiansdtr. Nave, Magda Danielsdtr. Venøy, Edit Johannesdtr. Hatlegjerde, Helga Andreasdtr. Letdal, Selma Gustavsdtr. Myklebust.

Basarar: Barnelaget Solstralen i Rugsund 9. juni 80 kr. til heidningmisjonen. — Elde 26. mai 113.75 til Santalmisjonen og Indre sjømannsmisjon. — Oldeide 9. juli 50 kr. til indremisjonen, og 65.10 til kinamisjonen. — Fest i Bortne for indremisjonen 87.54.

For 100 år sidan. Døde: 22. sept. 1838 Christii Olsdtr. Henøen, gårdmanns kone, 80 år. — 28. sept. Kari Stephendtr. Svoren, kårkone, 60 år. — 18. sept. Brithe Jørgensdtr. Rexnæs, kårkone, 69 år. Vigde: Stephen Krabbestie, 37 år, son til Martinus Andresen Svoren, og enkje Eli Ellefsdtr. Krabbestie, 28 år. — »D. 12te Sønd. efter Trefold. (den 2den September) blev den nye Kirke i Rugsund indviet.«

Norske navn for norske born!

Ingemar, Ingemund, Ingolv, Ingvald, Ingvar,

Ivar, Isleiv, Isolv, Inge, Inga, Ingebjørg, Ingeborg, Ingegerd, Ingerid, Ingunn, Idunn, Ingvild.

Jofred, Jostein, Jørund, Jon, Joar, Jøgeir, Jomund, Jomar, Jorid, Jofrid, Jorunn, Jodis, Jartrud.

Karl, Kåre, Kjetil, Kjell, Knut, Kolbein, Kolbjørn, Kolfinn, Kjellaug, Kjellfrid, Kari.

Kyrkjejubileum i Rugsund. Den gamle kyrkja i Rugsund brann ned i 1834. Det vart vedteke å byggja den nye i Hessevåg. Ho vart innvigd 2. september 1838. Rugsund-kyrkja er soleis i år 100 år gamal. Dette jubileet vil verta høgtida søndag 23. oktober. Dessverre kunde ein ikkje taka det fyrr, då visitasreiser og konfirmasjonar kom i ve-gen. Det vert høgtidsgudsteneste på fyremiddagen med song av songkoret åt lærar Leite. Um ettermiddagen skal det vera vespergudsteneste ved songkoret på Bryggja, vonleg med preike av sokneprest I. Slaattelid. Millom gudstenestene vil det verta høve til å kjøpa mat for dei tilreisande; dei som tek med seg mat heimanfrå kan få kjøpa seg kaffi.

Pastor Thorvald Kvåle som er sett til prostihjelpere i Nordfjord kjem til å arbeida i Davik prestegjeld i 4 viker frå 1. til 28. oktober. Han kjem til å halda gudsteneste i alle kyrkjene og so vidt mogeleg halda møte i alle krinsane i heradet. Han vil gjerne halda foredrag i ungdomslag um det let seg ordna. Reiseruta hans vert lagd av soknepresten og soknerådsformannen. Det er sokneradslemene som kvar i sine krinsar skal hjelpa han til rette og syta for at han får fritt opphald. — Etter nyår eingong kjem han og til å reisa i prestegjeldet i 4 viker.

Gudstenester:

14. sund. etter treein., 18. sept.: Davik.

15. sund. etter treein., 25. sept.: Rugsund.

16. sund. etter treein., 2. okt.: Alfot.

17. sund. etter treein., 9. okt.: Totland.

18. sund. etter treein., 16. okt.: Davik.

19. sund. etter treein., 23. okt.: Rugsund.

25. sept., 2. og 9. oktober skal det vera konfirmasjon.

Kvittering for kontingent: R. Vingelven, Peder Otteren, Jens Øvrebø, Johannes Falkevik, Johan Kvamme, Anders Eldevik, Jørgine Dombestein 2 kr. — Kristianne Bakke, Josef Elde, Iver Kassen, Andreas Angelshaug 2.50. — Johan J. Oldeide, Josef Almanning, Elisabet Rødeggen, M. Dombestein 3. — Sogni Hunskaar 1.50. — Martines K. Elde, K. Myklebust (Smedstua) 5 kr. — Lars Falkevik 10 kr. — Kristine Eliassen 1. — Tils. kr. 58.50.

Hjarteleg takk til alle.

Kirkegang.

Å gå i kirken burde være en kristenplikt, ikke av de tunge, men lette. Ikke mange føler det således. De går i kirke, når de har lyst til det, eller de blir hjemme og føler ingen bebreidelse derved. De går når en yndet predikant preker, når der er noget eks-